

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπέιληφας, Βασιλίσκε ἔνδοξε, καὶ παρίστασαι, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις τε πάντοτε, τὸ ἀέναον, καὶ μακάριον ἄσμα, φρυκτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θεαῖς, περιφανῶς ἀγαζόμενος.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν ἠλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τοῦ μαρτυρίου Ἀοίδιμε, μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὴν οὐράνιον πορείαν, τῷ Δεσπότη νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἔνδοξε.

Προσευχὴ σου ἐβλάστησε, ξύλον ἄνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυζε ζῶντος ὕδατος, τὴ δὲ ροὴ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγιάσται, ὁ ἀὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τὴ ἀνόδω πανόλβιε, ὅθεν πίστει σου, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ἣ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον

Ἦχος δ' Ὡς γενναίονεν Μάρτυσιν

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισσον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότητε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θεῖα, συγκαταβάσει φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν

Ταύτην τὴν φαιδρὰν σου ἑορτὴν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολυάθλε, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ἰκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ὅλος τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀνακραθεῖς πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθειρεσθαι μελλούσης, καὶ ἦνεγκας βάσανα, γνῶμ ἢ ἀνδρειοτάτη, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῶ, τοῦ παναγίου Πνευματος, καταλαμπόμενος, παρήλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.

Θεοτοκίον

Πόκον προεώρα Γεδεῶν, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη, τῆς ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὦδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ, ἐντρυφᾶς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἔνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολειπομένη, πρὸς Χριστὸν ἀπεδήμησεν.

Μένεις τῶν συνάθλων σου, ἀπολειφθεῖς, Χριστὸν Κύριον, ὁμολογῶν πάντων Βασιλέα, Βασιλίσκε πολυάθλε.

Θεοτοκίον

Εὐροιμί σὲ Πάναγνε, χειραγωγούσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετάς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

Ὁ Εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τό, φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Τῷ μόνῳ βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρόν, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου, Ἰερῶς περικείμενος, καθ' ἀρωτάτη μεθέξει, ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνούμέν σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκον

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σὲ πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἀγίῳ ναῶ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε, ρύσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀμνάς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὧς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται;

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἦνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκαις θεαῖς συντηρούμενον.

Ἰεράς ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς παναοίδιμε.

Σταθερὰν ἐνδεικνύμενος, ἔνδοξε τὴν ἔνστασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς ἀλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης

λύων πάντα σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγγόνισας, θείαις ἀθλφόρε νευραῖς τῶν λόγωνσου, νίκης ὄθεν κεκαλλώπισαι, Βασιλίσκε μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον

Ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, ὦφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὅμοιος, σαρκωθεὶς καθὼς ἠθδόκησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Παναμώμητε.

Ὦδὴ ε'

Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Νομίμως ἐναθλῆσαι ἐλόμενος, ἀνομοῦντας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος Ἐνδοξε.

Αἰ βάσεις σου τοῖς ἥλοις θεόφρον, ἐμπεπαρμέναι, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ὦδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ἰκρίω τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμῆσαι ξύλω καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ἐπομβρίαῖς δεικνύεις, γλωφὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σὲ σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἥλοις, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελάνουσι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἀγιάζοντα Μάρτυς πολυάθλε.

Ἰστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας, εἰς μνήμην σου πανευκλεή, καὶ ψυχῶν θεραπείαν Μακάριε.

Θεοτοκίον

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰατρευσον πάθη, τὸν ἰατρόν, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κηήσασα, καὶ σώσον με τὸν ἐπὶ σοί, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον.

Ὁ Εἰμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι

- Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομὴ δοῦς τὴν κάραν,
- Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.
- Εἰκάδι δευτερίη Βασιλίσκος φάσανον ἔτλη.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον κοχλάζοντα ποτισθεῖς, τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Κόδρος ὑπὸ ἵππων συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βλαδίμηρος, ὁ βασιλεὺς καὶ θαυματουργός, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'
Παῖδες Ἑβραίων

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σὲ τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευνάζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδάλαμα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταράσσω σοφέ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότη, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοὶ γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρῶς καὶ καθελόντι, μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συντόνως, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας,

Ἄλλο στερέωμα ἐδείχθης, ὥσπερ ἥλιον τοὺς ἄθλους κεκτημένον, καὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν θαυμάτων Βασιλίσκε, τὴν ἱεράν λαμπρότητα, καὶ πληθὺν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἴδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ὃ μελωδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'
Νικηταὶ τυράννου

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων Ἐνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σὲ δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνεκρώθης κόσμῳ, τῷ νεκροῖς διδόντι δὲ ζωὴν Δεσπότη, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινῶς ἐπόμενος ἔψαλλες χαίρων, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκῶν στερρότητι ψυχῆς θεόφρον, Ἀσωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, Εὐλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἵφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρα, τὸν στενοχωρίας πονηρὰς ρυόμενον τοὺς μελωδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'
Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἴστίῳ Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθῶν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας, ὄρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλός, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ θεσβίτης Ἡλιοῦ κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῆ σὴ δεήσει φλόγα κατήγαγες, δι' ἧς ἐκκαίεται ναός, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῆ τοῦ ξίφους ἐκτομὴ ἢ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυνάμεων, τὸ θεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε βασιλεία.

Ἡ γῆ μὲν Μάρτυς τῆ ταφῆ, οὐρανὸς δὲ τῆ ψυχῆ καθηγίασται, τῆ σὴ θεόπνευστε, ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σου, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις ἀεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον

Φύσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ἠγέσχου περιθέσθαι τὸν ἄνθρωπον μήτραν ἀμώμητον, ἐθελουσίως, εἰσδὺς Φιλάνθρωπε, ὅθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες, θελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου

πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.